

PREPRIČANA PRIČA

Mnogo puta čuli ste istu priču i svaki put iznova očekujete drukčiji završetak. Kojim pravom? Ta pogledajte sebe: ustajete u šest sati, pijete kavu, brijete se ili šminkate, sjedate u automobil i bezglavo jurite ravno u usta zvijeri. Vrtar vam otvara vrata i nudi svoje novine, zvone telefoni, previše pušite, kradomice se sastajete sa ženama ružnijim od svoje, pozdravljate strance, dajete sve od sebe da se što prije upletete u prljave igre.

Vi ste umoran čovjek, zaboga. Stanite! Susretima s obitelji nije potrebno davati imena, dizati spomenike paleći svijeće i prigodno se odijevati. U svijetu je potrebno naći radost, u zaboravu svega ružnoga. Čovjek se u obitelji duhovno čisti, ona je hram njegove istine. Skinite sa sebe sve maske, obradujte svoju nagost sobom, darujte se svojimima kao što se oni daruju vama. Dok ne bude kasno.

Zar ste zaboravili doba kada ste stvarali, doba odricanja svih rubalja koje su najavljivale vaše dolaske na životnu pozornicu, samo da se gradi, da nikne neka svrha?

I sada, kada se to dogodilo, vi jednostavno okrećete glavu i to u zamjenu za sjenu života.

Primanja, sastanci, alkohol...Kome treba takav život bez budućnosti...?

I opet nova razmeđa. Pogledajte u zrcalo i vidjete ćete što ste učinili od sebe. A svi su vjerovali u vas.

Ali još nije kasno.

Pokušajte sad!